

[Henry Christensen.]

ville bruge pengene til, f. eks. på anlægsbudgettet. Vi bad om en liste over årets anlægsbudget — det var det afgørende i denne forbindelse. Statsministeren kunne ikke fremlægge en sådan og fortælle os, hvad han ville bruge pengene til. Sidste år var det på det grundlag, vi forhandlede og opnåede resultater — statsministeren véd det.

Hvis jeg sluttelig må have lov til at fremsætte en hypotese, som statsministeren gjorde det, skal det være den, at statsministeren og regeringen ingen interesse havde i en realitetsforhandling, hvor synspunkterne skulle komme hinanden i møde, hvad der selvfølgelig måtte have været en afgørende forudsætning.

(Kort bemærkning).

Weikop: Jeg kan altså fastslå, at den højtærede handelsminister, til trods for at vi i udvalget bad om at få en erklæring eller en udtalelse fra monopolrådet, ikke har ønsket at indhente en sådan. Man kan så gøre sig sine tanker om, hvorfor den højtærede handelsminister ikke har gjort det.

Den højtærede minister sagde lidt flot til mig, at jeg måtte da vide, at jordbær ikke var med, fordi producentpriserne ikke er med. Må jeg spørge den højtærede minister — for det er ret væsentligt: vil det da sige, at hele frugt- og grønthandelen overhovedet ikke kommer ind under avance-loven?

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede statsminister citerede en artikel, jeg havde skrevet den 25. februar i år i Berlingske Aftenavis, hvori jeg skrev, at det var svært for os at finde noget som helst, der i regeringens oplæg styrkede appetitten til forhandling. Sådan så vi på det, og sådan ser vi stadig på det; og der kom jo ikke under forhandlingsforløbet noget som helst, der styrkede appetitten — der var ingen appetitvækker.

Jeg har citeret den højtærede statsministers bemærkninger under første behandling, hvor han krævede udvalgsbehandlingen afsluttet, idet han sagde: i morgen!

Hvis statsministeren tror, at det styrkede vor appetit ...!

Vi erkender, at vi havde meget lidt appetit til at gå i lag med det, som statsministeren kaldte en helhedsløsning. Det er efter vor opfattelse nærmest et stykke klassepolitik af gammeldags skuffe, man her står over for — et stykke politik, som vil fremme inflationen, som ikke vil standse inflationen. Derfor gik vi imod den, og derfor havde vi ikke særlig appetit til at forhandle derom, men vi havde erklæret os rede til at gå ind i en forhandling; det havde vi allerede gjort den 15. januar — det ved statsministeren — og vi ville også være gået ind i en forhandling i sidste uge; den kunne måske have ført et sted hen, hvis ikke den skulle være afsluttet i løbet af 10 timer. Men den førte ingen steder hen, og det bærer regeringen det tunge ansvar for.

Og så vil jeg sige til den højtærede handelsminister, der nu ville måle smilenes bredde — ja, nu kom der et smil, men lige før var der ikke meget smil — at jeg tror nok, der kommer den dag, da handelsministerens smil vil stivne komplet, og det bliver den dag, vi går til valg.

Handelsministeren (Barnsgaard): Jeg skal ganske kort til det ærede medlem hr. Weikop sige, at der i lovforslaget står, at producentpriser inden for landbrug, gartneri og fiskeri er undtaget. Danske jordbær er efter min opfattelse omfattet af disse bestemmelser; jeg tror, det ærede medlem vil have meget svært ved at se bort fra det.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller kun dette: det kan måske være farligt at tage smilene på forskud.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg tror ikke, det betyder så meget, at regeringen først greb ind, altså først kom med sine lovforslag, da forligsmanden konkret havde givet op eller meddelt, at han agtede at give op. Sagen er, at man lige siden i fjor har vidst, at regeringen forberedte et indgreb, og at det kun kunne animere Arbejdsgiverforeningen til at indtage en holdning, hvor den sagde nej ikke blot til de ønsker og krav, der fremkom, men også til overhovedet at forhandle.